

RELACIJA VELIKA BRITANIJA - SLOVENIJA

Postdiplomski studij - most između studijskog i profesionalnog glazbenog života

Razgovarao:
Saša Bastalec

“Suradujem sa skladateljima iz cijelog svijeta koje sam imao priliku upoznati tijekom postdiplomskog studija u Londonu. S njima radim na originalnom repertoaru za harmoniku te na taj način promoviram harmoniku kao koncertni i akademski instrument. Sviram i u različitim komornim sastavima među kojima bih istaknuo suradnju s hrvatskim čelistom Stjepanom Hauserom.”

Amadej Herzog, nekadašnji student klasične harmonike Odjela za glazbu Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli, završio je postdiplomski studij na “Royal Academy of Music” u Londonu. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja; apsolutni je pobjednik prestižnog RAM Club Prize natjecanja koje je održano u Dukes Hallu u Londonu. Nastupa diljem Europe, a u planu ima i koncerte u SAD-u. Zanimalo nas je kakve su životne prilike profesionalnog bavljenja glazbom koncertiranjem.

Zavšili ste postdiplomski studij u Londonu. Namjeravate li tamo i ostati? Koje su bitne razlike između studiranja i magisterija?

Trenutno djelujem na relaciji Velika Britanija – Slovenija. London je kozmopolitski grad koji glazbenicima nudi puno mogućnosti za koncertnu djelatnost, tako da, bez obzira gdje sam ili ću tek biti, nastojim koristiti te prednosti koje mi nudi London. Postdiplomski studij u Londonu je zapravo most između studijskog i profesionalnog glazbenog života zbog kojeg sam imao mogućnost upoznati i surađivati s mnogo vrhunskih glazbenika te ostvariti određene kontakte koji su zapravo jedan dobar početak profesionalnog glazbenog života.

Čime se trenutno bavite?

Suradujem sa skladateljima iz cijelog svijeta koje sam imao priliku upoznati tijekom postdiplomskog studija u Londonu. S njima radim na originalnom repertoaru za harmoniku te na taj način promoviram harmoniku kao koncertni i akademski instrument. Najveći dio svog vremena, osim rada na literaturi za harmoniku solo, posvećujem komornoj te scenjskoj glazbi. Sviram i u različitim komornim sastavima među kojima bih istaknuo suradnju s hrvatskim čelistom, Stjepanom Hauserom.

Recite nam nešto o tom iskustvu s violončelistom Stjepanom Hauserom. Kako je započela

vaša suradnja?

Stjepana sam upoznao tijekom studija u Puli, a kasnije smo u Londonu bili cimeri te smo na poslijetku postali dobri prijatelji. Sjećam se da bi ponekad nakon vježbanja, u pauzi, došao u moju sobu s instrumentom i tako bi često zajedno nešto odsvirali. Iz te neke naše vezanosti nastala je i naša suradnja. Svirati sa Stjepanom je uvijek nešto novo, uzbudljivo te interesantno. Skladatelji su već napisali i posvetili nekoliko djela za naš duo čije smo skladbe praprimili u Londonu. U tijeku su novi projekti i nove skladbe s kojima želimo promovirati glazbu pisanu za harmoniku i violončelo.

Koji je Vaš sljedeći nastup i može li se od toga živjeti? Koliko često koncertirate i gdje ste sve nastupali? Koji je po Vama, Vaš najuspješniji nastup?

Sljedeći je moj solo recital kojeg ću održati u travnju na Royal Academy of Music u Londonu koji je zapravo dio moje nagrade za apsolutnu pobjedu na prestižnom RAM Club Prize 2010., natjecanju za sve instrumente svih formacija. Neke koncerte imam već daleko unaprijed rezervirane, ali se često zna dogoditi i da se ponudi koncert za kojeg ti jave samo par dana ranije. Zato treba uvijek biti spreman te imati što više repertoara za različite predstave. Ponekad dobijem mogućnost za nastup svaki tjedan, a katkad je to vrlo rijetko. Zbog toga je jasno da tu neke financijske sigurnosti nema. Jednostavno morate voljeti raditi, svirati i živjeti skromno, ali na neki način morate voljeti i avanturistički život kojeg iniciraju koncerti diljem Europe. Tako sam imao priliku nastupati u Velikoj Britaniji, Njemačkoj, Grčkoj, Belgiji, Italiji, Sloveniji, Hrvatskoj, Srbiji, Crnoj Gori i Makedoniji. Za najbolji nastup bi trebali pitati publiku koja sluša koncert, ali mogao bih istaknuti recimo koncert s Birmingham Symphony Orchestra i Mariinsky Theatre Orchestra pod dirigentskom

palicom maestra Valeria Gergieva u rasprodanoj Birmingham Symphony Hall (UK) te koncert „Maria de Buenos Aires“ – tango operete, s Fugata kvintetom u Ateni, u Grčkoj.

Kako rješavate transport instrumenta kada je u pitanju dalek put?

S transportom instrumenta, a pogotovo s harmonikom, uvijek ima problema. Kad je u pitanju avion, uzimam harmoniku uvijek sa sobom u kabinu. Poznajem ljude koji su dopustili staviti vlastiti instrument u prostor za prtljagu i dobili natrag prilično oštećene instrumente. Na većini letova je dopustivo uzeti ručnu prtljagu maksimalne težine do 10 kg. Sam instrument je naravno teži i veći pa tako ne odgovara avionskim sigurnosnim propisima o ručnoj prtljazi, bez obzira što je harmoniku moguće bez problema staviti u avionski pretinac iznad glave kod većine aviona. Kod jeftinijih avionskih kompanija kupujem, kao i većina glazbenika, dvije karte – jednu za mene i jedan „extra seat“ za instrument pa je i zato duplo skuplje. Međutim, oko nacionalnih prijevoznika, bilo to u Europi ili u SAD-u, do sada nisam imao nekih problema, tako da mi je bilo dopušteno ići na avion s jednim kartom, naravno uz malo sreće. Nedavno smo se, mi glazbenici, izborili za svoja prava u smislu da je moguće na avion uzeti instrument kao „hand luggage“ u veličini gitare, bez da se plati „extra seat“ (za sada vrijedi samo za kompaniju Easyjet). U protivnom, još sve ovisi o dobroj volji službenika i stjuardesa na aerodromu. Neki su više, a neki manje tolerantni. Uglavnom, ako želim izbjeći neugodne situacije, radije putujem s instrumentom po cijeni dviju karata.

Planovi za budućnost?

Vidjet ću kakve će sve biti mogućnosti. U planu je snimanje CD-a i koncerti u SAD-u zbog kojih se jako veselim i koji bi mi osobno puno značili. Uglavnom, pokušat ću što više koncertirati i promovirati harmoniku kao klasičan instrument, ali i raditi kao pedagog i na taj način prenositi svoja znanja i iskustva na mlađe generacije.